

GUTTA (1) *sb f*

gutta, [guta].

sg [*N guta*]. ◊ *A guttę*. ◊ [*I gutą*].

Sł stp w innym znaczeniu, Cn brak, Linde XVI w.

1. *Artretyzm* [*gutta sciatica, dicitur sciatica, quod fit in scia – czaszka BartBydg*]: Znamionuie *guttę*/ to iest bolenie członkow. *FalZioł* V 11; [*Gutá bol wítáwiech niektorzy zową. SienHerb D3#*].

2. [*Letarg, zapaść*: *Záchwat iest ten ták ciężki/ że człowiek zá martwe leży/ zachwycenim drudzy zową/ niektorzy gutą. Zaś łą ci co Párálizem wielkim zową/ á też nieźle SienHerb M (Linde)*].

Synonimy: 1. *czaszka, dna, pedogra, scyjatyka*; 2. »paraliż wielki«, *zachwat, zachwycenie*.

KW